

**Народе мій, як добре те,
Що ти у мене є на світі.**

Микола Вінграновський

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 77-78 (14088-14089), 11 листопада 2022 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

Правду важливо знати

СПОГАДИ БОРИСА ФЕДОРОВИЧА ПЕНЬКОВСЬКОГО
ПРО ЖИТТЯ В ОКУПОВАНІЙ НІМЕЦЬКИМИ НАЦИСТАМИ БІЛІЙ ЦЕРКВІ

— Чи пам'ятаєте перші бомбардування міста?

— Пам'ятаю. Вночі тато прийшов, розбудив мене і каже: «Пішли в окоп». Ми викопали окоп у садку, накрили його. (Напередодні нападу Німеччини на СРСР я проживав на розі вулиць Курсової та Водопійної, навпроти школи № 9. Тепер на місці нашого саду стоїть дев'ятиповерхівка. Наш будинок був побудований перед самісінькою війною, в 1939-му, в тому ж році й заселилися. Почали будівництво в 1934 році, а до цього жили на Златопольській (Пушкінській) вулиці, біля дитячого будинку.)

Всім була дана установка викопати укриття, вікна поклеїти папером хрест-на-вхрест. І ми там скочились, але біля нас бомби не падали. Горів тільки центр, було чутно вибухи. Розбомбили фактично вулицю Київську, біля хлібзаводу велика бомба впала на дорогу, і така воронка була здорована, що її не можна було об'їхати. А десь на вул. Баумана бомба впала і не розірвалася. Казали, що літак два рази прилітав. Пожежі були, по-лум'я перекидалось, але не гасилося, водолікарня згоріла. Наші дали вказівку розбомбити центр міста, знищити, щоб німцям не залишилося, які вже заходили. Які вони об'єкти бомбили? Цивільні, хоча вони ніякого значення й не мали.

— Де жили німці, в казармах чи поселялися в оселі до людей?

— Німці в більшості по хатах розміщувалися, літом на машинах спали, а в нас зразу в домі поселився якийсь німець-начальник, з пов'язкою ходив, денщик до нього приходив. Перш ніж зайти в кімнату, каблуками цокав, стане коло порога і каблуками «щолк». У нас центральна кімната була 25 метрів, стіл великий стояв. Цей денщик його накривав, а тарілки обов'язково підгрівав на плиті, яка завжди була тепла, дровами топили. Німці приходили, всі разом сідали, ілі, щось там розмовляли, по рюмочці лікеру наливали і пили, але не напивалися. Лікер називався «Бенедиктин», французький.

А ще у 1943 році у нас жив німець, який за собою возив свій туалет. Якось жив і німець із Кельна, який на меблевій фабриці працював. Мені приніс лобзика і свердло, щоб я майстрував, він бачив, як я любив щось робити.

— Чи боялися місцеві жителі німців?

— Німці люди не боялися. У 1941 році, як тільки вони зайшли, по Курсовій вулиці машин стояв цілий ряд. Зайшов до нас один німець. Щось говорить і показує, а ми не розберемо, що він хоче. Нарешті зрозуміли: зайшли в садок, а він показує на капусту. Тато сказав, що можна взяти. Він зрізав головок п'ять і дістасе німецькі гроші (хотів заплатити за капусту), батько відмовився. Німець пішов, а через пів години несе оберемок — величезний радянський парашут. А тоді це був цілий скарб, із нього наволочок і простирадел наростили і сорочки шили, він батистовий. Після війни ще ті простирадла й наволочки були. Ще пам'ятаю, як я назбирав сумок од наших протигазів, зелених, розпоров їх, і швачка пошила мені штані з цих сумок.

По нашій вулиці майже в кожній хаті тримали корову. Я щодня носив суплю молока на приймальний пункт, що біля старої автобусної станції. За рік потрібно було здати 1100 літрів. Наша корова давала багато молока — в день по 15–20 літрів. Ми могли тримати господарство, бо батько працював у лісництві, звідки привозив і сіно, і дрова.

Одного разу, коли я з друзями гнав корів із Товстої, а це було близче до вечора, ми побачили, як до сьомого майданчика під'їхала машина. Від нас це було десь за кілометр. З машини когось витягли і розстріляли, а потім сіли в машину й поїхали. З цікавості ми вирішили підійти більше і подивитися. Ще здалеку ми побачили багато крові

Німецька техніка заїжджає в місто через греблю (1941 р.).

й вирішили піти звідти...

— Чи були такі мешканці, які радо зустрічали німців?

— В нашому районі німців не зустрічали, я тільки бачив, як дід старий із бабою стояли, і дід тримав коржики якісь.

Там, де зараз магазин «Нептун», був німецький магазинчик, батько там купив скляну попільничку і сікатор, щоб садок обрізати. Продукти не пам'ятаю, щоб продавали. В тій будівлі бургомістрат був на другому поверсі, на першому — поліція і жандармерія, збоку був цей магазин, а поряд — театр. Недалеко в двоповерховій напівдерев'яній будівлі жили німецькі телефоністи, самі з Голландії. Солдатський дім розташовувався, де зараз м'ясо-молочний технікум (нині коледж). Там і їdalnya була, музика грала, танцювали, а обслуговуючий персонал, офіціанток, привозили з Чернігівщини, місцевих не брали. Були і повії, їх періодично перевіряли лікарі, одну розстріляли, бо німця заразила сифілісом. Вона жила біля хлібзаводу. Коли її забирали, вона сказала матері: «От мене німці вилічать, і я повернуся». А її відвезли на 7 майданчик і там «вилічили» — розстріяли.

— Чи пам'ятаєте Ви поліцій, можливо, бачили їх?

— Перший раз побачив поліцая, коли той єврейку вів. Це було прямо на третій-четвертий день, як у Білу Церкву німці увійшли. Я тоді в райспоживспілку навідіться бігав, бо її розграбували, все розкидали. Там чорнильниці, ручки, блокноти, олівці валялись. Це там, де пам'ятник «Гренадер», там через дорогу стояли склади канцтоварів. Я ще зустрів там Мішу Зінгермана, такого веселого. Я з ним в одній школі вчився. Навпроти «Гренадера» раніше була єврейська школа, а потім стала російська № 4. Директором працював Елькін. У нашому класі половина євреїв була. Нас туди з братом віддали, бо близько ходити. Я вчився в російській школі до 7 класу, а потім у 1-шу перевішив, українську. Вона була там, де зараз Інститут підвищення кваліфікації вчителів, її очолював Ковалев.

Так от, пригадую. Іде єврейка, волосся чорне, розтріпане, очі божевільні, і кричить: «Люди, люди, чо с нами будеть?» На руках дитина загорнута, грудна, а маленький хлопчик, десь по пояс її, скочився за спідницю і так на неї дивиться, так дивиться, а вона кричить. Поліцай її гаркнув: «Йди-йди!» і штовхнув у спину гвинтівкою. Я їй ще всілі подивився. Стало моторошно. Людей навколо не було, тоді ж не дуже містом ходили. Я думаю, що він її повів у збрійний пункт, на розі Водопійної, де інтернат для глухонімих дітей був, на місці нинішньої друкарні.

— Коли почалися перші розстріли євреїв?

— Десь у серпні. Там, де поліклініка до війни була і будинок на розі, що по вул. Курбаса. Коли німці в місто зайшли, ці будівлі були цілі, пізніше їх підпалили партизани, так говорили, і при німцях вони згоріли. А тих партизанів зловили в БРУМі розстріляли. На гариці ж німці розстріляли євреїв.

— Чи були етнічні непорозуміння серед населення напередодні війни?

— Не було. В нашому класі вчилися діти військових офіцерів і половина євреїв. У вчительки був чоловік льотчик, працював на аеродромі. Директор Елькін у школі жив, у нього було двоє дітей, а квартири не було.

— Чи пам'ятаєте Ви перші оголошення, які були розклеєні в місті?

— Перші оголошення містили заклик здати зброю. А ще на парканах були наклеєні оголошення: «Обмундирування і радіоприймачі здати», але їх ми вже давно здали.

Далі буде

Сергій БУРЛАКА, Світлана ПОПЛАВСЬКА

Поважати Людину

В першу неділю листопада своє професійне свято відзначають працівники соціальної сфери. З цієї нагоди, а також до 35-річчя заснування КУ БМР «Територіальний центр надання соціальних послуг ім. Петера Новотні», в закладі відбувся урочистий захід, повідомляють офіційні джерела.

Працівників Терцентру відзначили заслуженими нагородами та подяками. Його директор Ірина Дога ознайомила гостей з результатами роботи, яких вдалося досягти завдяки злагодженій та самовідданій праці колективу. Навіть із початком повномасштабної війни заклад ні на день не припиняв своєї роботи: до основних завдань додались нові виклики. Працівники установи разом з клієнтами намагаються всіляко допомогти нашим захисникам: плетінням маскувальних сіток, пошиттям білизни, продуктами та іншим.

Багато слів подяки почали працівниці того дня, та найкращим подарунком для них завжди буде вдячність від своїх підопічних. Звертаючись до них, директор Терцентру Ірина Дога сказала: «35 років ми з вами, наші шановні клієнти! 35 років у будь-яку погоду до вас поспішають наші соціальні робітники. Змінювалися адреси, приміщення, нас атакували епідемії та загарбники, але ми завжди були поруч з вами!

Впевнені, що під мирним небом України новий відлік часу нашої роботи принесе всім нам розширення спектра послуг та нові досягнення. Пишаємося само-відданістю наших працівників!

«ГРОМАДСКА ДУМКА» СЕРДЕЧНО ВІТАЄ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ КОЛЕКТИВ ПРЕКРАСНОДУШНИХ, РОБОТЯЩИХ, ВІРНИХ СВОЇЙ СПРАВІ ПАРТНЕРІВ. СПАСИБІ ВАМ ЗА СЛУЖІННЯ, ПОВАГУ Й ЛЮБОВ ДО ЛЮДИНИ! СПАСИБІ ЗА ХВІЛЮВАННЯ, СИЛИ, ПРАЦЮ, ЧАС, ВІДДАНІ ТИМ, ХТО ПОТРЕБУЄ НІЖНОГО Й ВЕЛИКОГО СЕРЦЯ ПОРУЧ! ХАЙ УСПІШНОЮ БУДЕ ВАША ДОРОГА, ХАЙ ПОВЕРНУТЬСЯ ВАМ СТОРИЦЕЮ ЧУЙНІСТЬ І ДОБРОТА! ПЕРЕМОГИ ВАМ І НАМ, ЩОБІ ЗДІЙСНЮВАТИ НАЙСМІЛІВІШІ ПЛАНІ НА ЩАСЛИВЕ ЖИТТЯ!

ДОРОГІ НАШІ ЧИТАЧІ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ

„ГРОМАДСКА ДУМКА”

НА 2023 РІК

ВАРТІСТЬ НА 1 МІСЯЦЬ:

22,00 грн — індекс 35027

16,00 грн — індекс 22139 (пільговий)

— НА 3 МІСЯЦІ:

66,00 грн — індекс 35027

48,00 грн — індекс 22139 (пільговий)

— НА 6 МІСЯЦІВ:

132,00 грн — індекс 35027

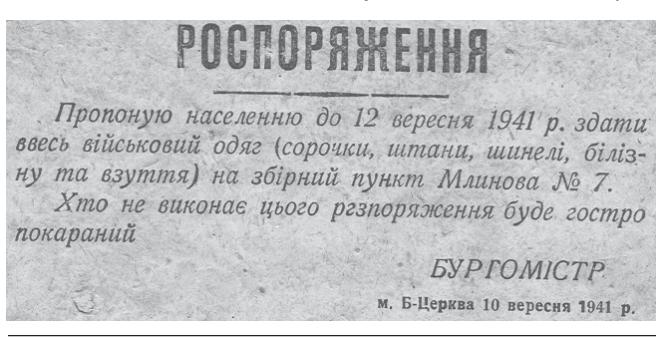
96,00 грн — індекс 22139 (пільговий)

— НА 12 МІСЯЦІВ:

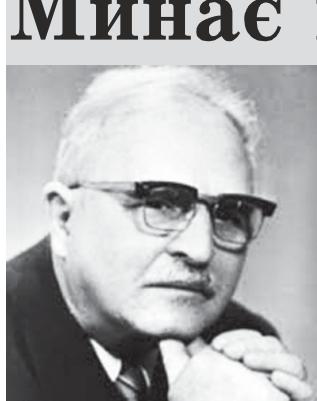
264,00 грн — індекс 35027

192,00 грн — індекс 22139 (пільговий)

УВАГА! У вартість передплати не входять поштові витрати.

ІМЕНА У НАЗВАХ БІЛОЦЕРКІВСЬКИХ ВУЛИЦЬ

Для пам'ятного календаря Білої Церкви листопад – місяць досить знаменний. Його п'ятоого числа народився, а двадцять п'ятоого відійшов у вічність наш видатний земляк, письменник, лауреат Державної премії України ім. Т. Шевченка (1996), республіканської премії ім. А. Головка (1984), міської літературно-мистецької премії ім. І. Нечуя-Левицького (1997) ВІКТОР ОЛЕКСАНДРОВИЧ МІНЯЙЛО (05.11.1919 – 25.11.2018). Віднедавна його іменем названа вулиця (колишня Чернишевського). Сьогодні ми знову із вдячністю і щемом згадуємо велику людину, великого майстра слова.

■ Народився Віктор Олександрович у селі Строків нині Попільнянського району на Житомирщині. Дитячі роки пройшли в с. Го-

родище-Пустоварівське. Закінчив Київський залізнично-будівельний технікум. Після демобілізації з армії за статом здоров'я (внаслідок травм та обмороження ніг) працював геодезистом-землевпорядником, економістом, учителем.

■ Писати почав у юнацькі роки. Однак перша книга «Перо Жар-птиці» вийшла аж 1960-го (вважав, що його так довго не друкували, бо в роки 2-ї світової війни

перебував на окупованій території).

■ Наступні книжки – «Блакитна мрія», «Людське ім'я», «Дзеркальний короп» – відкрили автора, заглиблених в морально-етичну проблематику, для якого характерна яскрава стилістика й багата мовна палітра.

■ У романічній дилогії «Посланець до живих» та «Кровного сина» художньо і з психологічною глибиною зображене випробування української людини в роки війни. А особливо резонансною подією літературного процесу стала дилогія Віктора Мініяло «Зорі й оселедці. На ясні зорі». Вона висуvalася на здобуття Шевченківської премії, виходила й в перекладах, мала виразний відгомін в критиці. Дилогія стала одним із найяскравіших художніх

феноменів «химерної прози».

■ Роман «Вічний Іван» одразу після публікації в часописі «Основа» (1994) був висунутий на здобуття Державної премії України ім. Т. Шевченка і приніс авторові це почесне звання. У ньому Мініяло досліджує національний характер у найдраматичніших ситуаціях і в широкому історичному контексті. Тут минуле й минуле розглядається крізь призму сучасного, суєтне і спекулятивне відсувається на маргінес життя нестримним потоком правди. Що лишає по собі людське життя у світі? Що є сенсом усього існування індивідуума? Що спричиняє несправедливості, кривди й війни? Над усім цим б'ється думкою герой, у якому вгадується alter ego. Авторський погляд на події – це погляд Вічного Івана, що уособлює український народ. Мінає на Землі все – революції, війни, деспотії, тоталітаризм, авторитарні вожді, а народ залишається, народ вічний. Це – справді незнищена розумна матерія. Такий лейтмотив цього симфонічного роману.

Михайло СЛАБОШПИЦЬКИЙ, 2019 р.

Субсидії під час війни: що слід знати українцям?

Попри важку ситуацію з енергоресурсами, Уряд не підвищував тарифи на опалення та не планує скасовувати програму субсидій. Через зростання безробіття і велику кількість вимушено переміщених осіб чимало українців потребують допомоги держави. Хто і як може оформити субсидію, дізнається Центр громадського моніторингу та контролю.

Зміни у призначенні субсидій

● З жовтня в Україні змінилась система призначення субсидій. Раніше цим питанням опікувалось Міністерство соціальної політики, тепер – Пенсійний фонд України. Через Пенсійний фонд вже почалась виплата субсидій, а з грудня буде відбуватись перерахунок і прийом нових заяв. Зміна відповідальних органів стала через велику кількість внутрішньо переміщених осіб. Уряд визначив, що виплата субсидій не має бути прив'язана до регіону проживання заявника, тож компетенція відійшла до Пенсійного фонду.

● В Уряді наголошують, що для отримувачів субсидій нічого не зміниться. Податися на оформлення субсидії можуть не лише пенсіонери, багатодітні сім'ї, люди з інвалідністю чи інші пільговики, а й усі, хто має низький дохід і не має можливості повністю сплачувати за комунальні послуги.

● Як і раніше, основні документи для оформлення субсидії – це заява про призначення та декларація про доходи і витрати всіх членів домогосподарства, яке претендує на субсидію. За потреби, в індивідуальному порядку, можуть та-кож попросити надати інші документи. Заява та декларація можуть бути надіслані поштою, через вебпортал електронних послуг або мобільний додаток Пенсійного фонду, а також через портал «Дія».

● Якщо родина отримувала субсидію минулого опалювального сезону і впродовж року нічого не змінилось, знову звертатися за перепризначенням не потрібно, це відбудеться автоматично. Ті, хто вперше звертатиметься за отриманням субсидії, повинні подати заяву протягом двох місяців з початку опалювального сезону. Якщо ж це буде зроблено пізніше, то субсидія буде призначена не з початку опалювального сезону, а з місяця подання заяви.

Субсидії для безробітних і ВПО

● На період воєнного стану Кабмін розширив перелік осіб, що можуть претендувати на допомогу держави. Тепер житлову субсидію можуть отримати українці, які втратили роботу, вимушено переїхали в межах країни або за кордон.

● Подати заяву на отримання субсидії можуть громадяни, які перебувають на обліку в Центрі зайнятості і мають офіційний статус безробітного. При призначенні субсидії враховуватиметься дохід не за попередні шість місяців, а розмір матеріальної допомоги по безробіттю.

● Українці, які мають статус внутрішньо переміщених осіб, також мають право отримувати житлову субсидію. Звернутися за допомогою можна за фактичним місцем проживання, де потрібно оплачувати комунальні послуги. Окрім заяви й декларації про доходи, у переселенців можуть запросити довідку внутрішньо переміщені особи та договір про оренду житла.

● Відтепер подаватись на державну допомогу можуть українці, які мають заборгованість з оплати комунальних послуг, яка утворилася після 24 лютого 2022 року. Раніше через борги у субсидії відмовляли. Право отримання житлової субсидії також розширили для українців, які перебувають за кордоном у період дії воєнного стану і ще два місяці після його скасування. Експерти кажуть, що кожен окремий випадок призначення субсидії буде розглядатись індивідуально.

● Наступного року українці також не залишаться без субсидій на оплату комунальних послуг. Попри складну економічну ситуацію, у держбюджеті на 2023 рік на субсидії передбачено майже 38 млрд гривень. Водночас Уряд закликає українців економно споживати енергоресурси й обов'язково сплачувати за комунальні послуги.

Рецензія

Нова збірка

Тайни Краєвської

«Голос пам'яті»,

яка присвячена

авторкою її літературному вчителю і наставнику В.О. Іванціву, має право також вважатися присвятою Україні та боротьби народу за її Незалежність. У цьому можна переконатися вже з віршів першого розділу «Козацькі коні». Про це красномовно свідчать самі їх назви: «Я вклоняюсь тобі, Україно!», «Рідна мова», «Українська пісня», «Героям Крут», «Невмируща вишиванка», «Воїнам Небесної сотні».

Її вірш-звернення «До московитів» закінчується переможним підсумком:

«Час розплати даст вам зрозуміти:
Недосяжних не дістать висот.

Доки в небі сонце Боже світить,

Доти жити буде наш народ!»

У першому розділі також зацікавлють цикли віршів «Слов'янські мотиви» і «Аріянські легенди». Авторка не просто знайомить читача зі стародавніми легендами і повір'ями наших предків, а подає їх через призму сучасності та власне сприйняття. Адже «Легенда про Чумацький шлях», «Богиня Свобода», «Камінь Алатир» водночас і наближають нас до минулого, і змушують замислитися над гострими проблемами сучасності, які, на жаль, і досі руйнують наше суспільство: зрада, продажність, споживацтво...

«Діалог з вітром» – друга частина збірки, до якої увійшли вірші, різні за тематикою: психологічні штрихи до портретів, як-от: «Ніколо Паганіні», «Смішний іdalго», «Портрет незнайомої пані», і пейзажні образні замальовки «Снігова казка», «Завірюха», «Морська імпровізація», «Танго осіннього листя» тощо. Серед них є ліричні, іронічні й філософські. Більшості притаманий прихованій підтекст, як у таких: «Рукописи не згорають», «Правила шахової гри», «Чому?»

Вражают її вірші про кохання. Хоча на цю тему чимало написано поетами різних часів, але авторка захоплює особливою ширістю своїх почуттів. У неї кохання і розлука наче поєднуються в єдиному спогаді про щасливе минуле. А в деяких рядках іноді несподівано проглядають ревнощі. Але то ревнощі не до подруги і не до сусідки, а до Осені, яка зачаровує її коханого, до Волі, яка також кличе за собою її іншого обранця. (Вірш «Ти пишеш Осені портрети», «Самотній вовк», «Я все чекаю».) Тому вона сприймає їх, як жіноч-суперниць.

Нині у читачів популярна так звана еротична поезія. Але Т. Краєвська не тяжіє до «голої натури», а «оголяє» свою душу, розкриває інтимні почуття довірливо і безпо-

Голос пам'яті б'є дзвоном

середньо. Як-от у віршах: «Я не знала», «Твоє ім'я», «Я не прошу тебе повернутись», «Розлучитися нам довелося». У них поетичні рядки схожі на сторінки щоденника з життя закоханої жінки.

Авторка завжди перебуває у творчих пошуках, про що свідчить звернення до форм ронделів, де той самий рядок повторюється тричі у кожній строфті, щоб акцентувати думку автора. І вона чудово впоралася з новою формою, яка не обмежила її своїми рамками. Це підтверджується різноманітні вірші «Адажіо Альбіоні», «Останнє танго», «Прощаючи зустріч», «Все тече і все міняється...»

Ta найбільш глибоко авторка розкривається у «вільних» віршах – верлібра. Хоча в них є незалежність від римі й розміру, але вони вважаються найскладнішим жанром. Адже вимагають особливого відчуття мінливого ритму, який повинен відтворити характер, певну тональність і настрій.

Тому й балади написані верлібром – «Балада про два пера», «Балада про Актрису» і «Балада про Стрільця», захоплюють своєю феєричною фантазією, де реальність поєднується з містикою, а поезія – з живописом.

Вона має власний почерк. Її творчому стилю притаманний особливий дар – оживляти «неживі» предмети, які завдяки цьому нібито розкривають свою суть. «Старенька хата» нагадує засмучену сільську бабусю, яка болісно згадує минуле, «Чужі вікна» за склом приховують трагедії і драми, що не були написані Шекспіром, «Старовинний рояль» – забутій усіма інструмент, раптово в новорічну ніч повертається до музики давніх спогадів своєї славної юності.

На мою думку, збірка «Голос пам'яті» Т. Краєвської є свідченням її літературної зрілості, успішної реалізації творчих пошуків і виявлення власного несхожого стилю. Її вірші зацікавлюють, хвильюють і змушують замислитися над сенсом життя і своїми почуттями. Сподіваюся і бажаю, щоб авторка й надалі захоплювала читачів своїми новими поезіями.

Микола ПОЛІЩУК

Регіон

Плюс 1000 печей для малозабезпечених

На Київщині за сприяння Київської обласної організації Товариства Червоного Хреста України нададуть понад 1000 дров'яних опалювальних печей. Вони розраховані на забезпечення теплових потреб малозахищених верств населення. Про це повідомив заступник голови Київської обласної військової адміністрації Микола Бойко.

Нешодавно на Київщину вже доставили 276 таких дров'яних печей. Вони зможуть забезпечити оселі теплом узимку. Допомога призначена, зокрема, для літніх людей, осіб з інвалідністю, багатодітних родин, внутрішньо переміщених осіб тощо.

Отримані дров'яні печі будуть розподілені відповідно до сформованих потреб для громад пристоличного регіону.

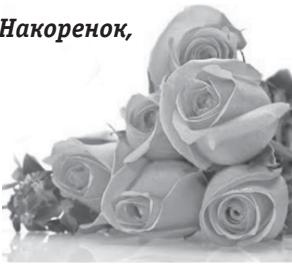
у Ставищенській громаді волонтерським об'єднанням «Світоч» проведено благодійний осінній ярмарок на підтримку ЗСУ. Тут можна було придбати солодку випічку та інші витвори кулі

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народилися у листопаді:

А.В. Атаманенко, О.Ю. Дишилюк, Н.Л. Мегедь, О.Ф. Накоренок, Л.О. Підлісна, М.Т. Слободенюк, В.М. Самарина.

*Хай радість приносить вам кожна година,
Від лиха боронить молитва свята.
Щасливою буде життєва стежина
На многій, многій її щедрі літа.*

**З повагою – Г.І. ГАШИНСЬКА,
голова ради ветеранів-учителів**

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОТРИМАННЯ ДОЗВОЛУ НА ВИКИДИ ЗАБРУДНЮЮЧИХ РЕЧОВИН В АТМОСФЕРНЕ ПОВІТРЯ

ТОВ "РІДО ГРУП" (магазин № М40 Пчілка Маркет), розташований: Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Митрофанова, буд. 8.

Підприємство налічує: 8 джерел викидів, забруднюючих атмосферне повітря (обладнання хлібопекарське, кулінарне, холодильне). Підприємством викидається в атмосферне повітря 9 забруднюючих речовин: сполуки азоту, спирт етиловий, кислота оцтова, ацетальдегід, акролеїн, натрію гідроксид, фреони. Кількість забруднюючих речовин: 0,043556 т/р. Концентрація забруднюючих атмосферу речовин не перевищує нормативних вимог. Діяльність підприємства негативно не впливає на стан здоров'я місцевого населення і на різні складові довкілля.

З приводу зауважень та пропозицій звертатись протягом місяця з дати опублікування резюме у ЗМІ до Київської ОВА за адресою: місто Київ, площа Лесі Українки, буд. 1, тел.: (044) 286-87-23, (044) 286-84-11.

ТОВ «ЛІГРЕТ ЕНЕРГО КІЇВ» ІНФОРМУЄ СПОЖИВАЧІВ ПРО НАМІР ВСТАНОВЛЕННЯ ТАРИФУ НА ТЕПЛОВУ ЕНЕРГІЮ ОГОЛОШЕННЯ про намір встановлення тарифу

на теплову енергію ТОВ «ЛІГРЕТ ЕНЕРГО КІЇВ»

«ТОВ «ЛІГРЕТ ЕНЕРГО КІЇВ» планує постачати теплову енергію для КНП КОР «Київський обласний онкологічний диспансер», який розташований за адресою: м. Біла Церква, пров. 2-й Рокитнянський, 9-А, Київська область.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 01.06.2012 р. № 869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги», відповідно до Наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України 12 вересня 2018 року № 239 «Порядок розгляду органами місцевого самоврядування розрахунків тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, а також розрахунків тарифів на комунальні послуги, поданих для їх встановлення» та відповідно до Наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України 05 червня 2018 року № 130 «Порядок інформування споживачів про намір зміни цін/тарифів на комунальні послуги з обґрунтуванням такої необхідності», ТОВ «ЛІГРЕТ ЕНЕРГО КІЇВ» на підставі Закону України «Про тепlopостачання» № 2633-IV від 02 червня 2005 року планується встановити наступний тариф на теплову енергію: **4 200,00 грн/Гкал з ПДВ** – для установ та організацій, що фінансиються з державного чи місцевого бюджету, та інших осіб.

Зауваження і пропозиції фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймаються протягом 7 днів з дня опублікування на адресу: ТОВ «ЛІГРЕТ ЕНЕРГО КІЇВ», код ЄДРПОУ 44307833, просп. Голосіївський, 118Б, літ. Д, 3 поверх, офіс 5/1, м. Київ, 03127.

Розрахунок тарифу на теплову енергію:

– для установ та організацій, що фінансиються з державного чи місцевого бюджету, та інших осіб:

Адміністративно-територіальна одиниця	Проект тарифу на теплову енергію, грн за 1 Гкал без ПДВ/з ПДВ
м. Біла Церква, Київська область	3 500,00 / 4 200,00

Структура тарифу за одну гігакалорію теплової енергії Товариства з обмеженою відповідальністю «ЛІГРЕТ ЕНЕРГО КІЇВ»

№ п/п	Статті витрат	Тариф на теплову енергію, грн
1.	Прямі витрати	3 242,06
1.1.	Паливо (дрова, відходи деревини, пелети)	2 340,00
1.2.	Електроенергія	110,31
1.3.	Амортизація обладнання (ренда обладнання)	151,90
1.4.	Оплата праці	321,65
1.5.	Єдиний соціальний внесок	70,76
1.6.	Інші прямі матеріальні витрати	247,44
2.	Загальноворобочі витрати	0,00
3.	Адміністративні витрати	149,71
4.	Повна собівартість	3 391,76
5.	Плановий прибуток	108,24
6.	Тариф на виробництво теплової енергії без ПДВ	3 500,00
7.	ПДВ	700,00
8.	Тариф на виробництво теплової енергії з ПДВ	4 200,00

Інформація управління комунальної власності та концесії БМР про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди.

Об'єкт оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м ²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Частина нежитлового приміщення № 102 нежитлової будівлі літ. «А»	2,0	Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ігоря Зініча, 7 (колишня вул. Семашка)	Комунальне некомерційне підприємство Білоцерківської міської ради «Білоцерківський пологовий будинок»

Дата оцінки: 31.10.2022 р.

Замовник робить: управління комунальної власності та концесії БМР; платник робить: управління комунальної власності та концесії БМР; очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 2000 грн; строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямів, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленними в додатках 3–5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефони для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 28.11.2022 р. об 11:00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Р. Гребенюк, начальник управління комунальної власності та концесії

Переваги виплати пенсій через банківські установи

Відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», пенсія в Україні виплачується щомісяця через відділення АТ «Укрпошта» або через банк. Способ виплати пенсіонер обирає самостійно. Обраний способ виплати або раніше обраний банк пенсіонер може змінити за власним бажанням. Для цього необхідно подати відповідну заяву.

Виплата пенсії через банківські установи має ряд переваг як для пенсіонерів, так і для пенсійної системи в цілому, а саме:

✓ зарахування коштів на пенсійні рахунки відбувається не пізніше наступного банківського дня після проведення фінансування;

✓ пенсіонер, відкривши пенсійний рахунок, може одержати пенсію в будь-який зручний для нього час через мережу банкоматів або в будь-якому відділенні уповноваженого банку на всій території України;

✓ з поточного пенсійного рахунка можна зняти як усю зараховану суму, так і частину, а на залишок коштів банк нарахує відповідні відсотки і таким чином у кожного пенсіонера з'являється можливість одержати невеликий додатковий дохід;

✓ за допомогою банківської платіжної картки можна сплатити за комуналні послуги, купити ліки та розрахуватися за товари в магазинах тощо;

- ✓ відкриття і обслуговування пенсійних рахунків безкоштовне;
- ✓ у разі від'їзду на лікування або відпочинку не виникає необхідність брати з собою значну суму коштів готівкою;
- ✓ вигідно отримувати пенсію через банк працюючим пенсіонерам, оскільки більшість із них отримують заробітну плату саме через банківську установу.

В будь-який час пенсіонер має право відмовитись від послуг одного банку і скористатись послугами іншого.

У перелік соціальних партнерів Головного управління ПФУ в Київській області входить 21 уповноважений банк, через які здійснюється виплата пенсій: АТ «Ощадбанк», АТ КБ «ПРИВАТБАНК», АТ «Райффайзен Банк», АТ АБ «Укргазбанк», АТ «КБ «АКОРДБАНК», АТ «АКЦЕНТ-БАНК», АТ «АЛЬФА-БАНК», АТ «Ідея Банк», АТ «Комерційний Індустриальний Банк», АТ «КРЕДОБАНК», АТ «КРИСТАЛБАНК», АТ «ОТП Банк», АТ АБ «ПІВДЕННИЙ», АТ «ПІРЕУС БАНК МКБ», АТ «ПРАВЕКС БАНК», АТ «Укreximbank», АТ «ТАСКОМБАНК», АТ «УкрСиббанк», АТ «Універсал Банк», АТ «Юнекс Банк».

Оксана БУРІМСЬКА,
начальник ВОГ № 3 Головного управління ПФУ в Київській області

Приватні об'язви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 соток на околиці с. Шкарівка під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Земельну ділянку в с. Устимівці, 37 соток, фрукт.сад, 15 хв. від з/д станції. Тел.: 098-270-91-89.

✓ Земельну ділянку 11 соток в с. Томилівці, є ДА, фруктові дерева, вагончик, поруч електролінія, 300 м до зупинки електрички. Тел.: 066-34-31-469.

✓ Газову плиту, водяні насоси, умивальник, ящик для інструментів автомобільний, пральна машина, солідол, домкрат (25 т), дізолів, фанеру, радіоприймач ("Москвич"), плитку чеську, запчастини до ЗІЛ-

ОПАНАСЕНКО НІНА ПЕТРІВНА

Народилася 21 січня 1942 року в с. Мар'янівці Васильківського району Київської області. Інвалід I групи з дитинства. Прикутою до ліжка закінчила з відзнакою Київський університет ім. Т. Шевченка.

Член НСПУ з 1986 р. Авторка поетичних книг «Сонечное эхо», «Ветка в окне», «Время растить радость», «Стрічати зірку і людину», «Зболена душа не сиротіє», «І всміхається щастя мені», «О четвертій над ранок», «Квітка-ломикамінь», «Захочемо – набудемось», кількох книг у прозі для дітей.

Нагороджена орденом княгині Ольги III ст. та Міжнародною пам'ятною медаллю «Tim, що здолали долю». Почесна жителька Білої Церкви. Лауреат премій ім. І. Нечуя-Левицького, ім. О. Бойченка, ім. Г. Косинки.

МОЇЙ ДОЛІ

Так багато світів, так багато світів
У моїй невеличкій оселі.
Хто ти, дівчинко, хто, щоб вогонь
так нести:
Чи не перша кульбабка весела?

Ще ж на пульсі дерев холоднеча і сніг.
Ось заплачуть, із місця
піднявшись...

– Вони в дружбі взаємній, – ти кажеш
мені, –
Тепле слово і час в парі завше.

Чи то мудрість така, чи запал молодий,
Ще ж тримтить і травиночка зрана.
Хто ти, дівчинко, хто, щоб вогонь
так нести?

– Я не знаю... Душою так прагну.

РЯТУВАЛЬНИКИ Білоцерківського районного управління разом із фахівцями UNICEF провели пізнавальний захід з дітьми різного віку щодо правил безпеки життєдіяльності.

Хлопчикам і дівчаткам розповіли про наслідки, які можуть статися, якщо не дотримуватися основних правил пожежної безпеки як у побуті, так і в екосистемах. Особливу увагу акцентували на правилах поведінки під час виявлення вибухонебезпечних предметів та повітряної тривоги.

Ранок настав без запізнень. Спочатку затормосив будильник за плече, а вже тоді й Зосі нагадав, що пора прокидатися. З кухні заклично долинав аромат свіжої здобі – то мама господарювала з першими промінчиками сонця. Дівчина потяглася солодко, одним махом відкинула ковдру і рушила до ванної. Усе, як завжди. Звичайний ранок звичайного дня.

– Доню, ти що, там заплив організувала? На роботу запізнишся!

Згадка про роботу – удар нижче пояса. Зося з пірамідою рушника на голові сіла за стіл, додала молока в чай і взялася до рум'яних сирничків, філософствуючи:

– Розуміш, мам, щоб бути по-справжньому щасливим, треба мати таку роботу, від якої можна отримувати не тільки матеріальнє задоволення, а ще й моральне. Але я знайти справу до душі й заробляти на житті? Питаннячко!

– Їх уже, розумніце ти моя!

Зося, дипломований спеціаліст з економічною освітою, усвідомлювала, що, попри непоганий заробіток, просто скніє у своєму воявничому колективі. Постійні жіночі інтриги забирали стільки нервів, що додому поверталися знесупримлені і падала мертві. А вранці від загадки про роботу градус настрою різко понижувався. Уже декілька тижнів дівчина виношувала план втечі з ненависної контори із закінченням кар'єри заявю «за власним бажанням».

«І чому б це не зробити просто сьогодні?» Запитання так сподобалося, що відразу з'явилися крила. Зося акуратно заправила їх під свій червоненький плащік і не побігла, полетіла назустріч змінам.

Її начальниця уже втрете перечитувала заяву, а брови як піднялися у здивуванні на її поораному зморшками лобі, так і трималися.

– Ну і? – запитально мовила. – Куди це ми, Горобець, зібралися, якщо не секрет?

– Секрет! – відрізала Зося. – То що із заявою, Любове Гнатівно?

– Ну дивися, щоб потім не казала, що тебе хотісь примушував! – розмашистим підписом позначила фінішну риску.

– Сама, сама! Дякую! Хай щастить!

Зося вже було байдуже, що там говоритимуть її коліжанки, як дивуватимуться. У неї сьогодні просто свято! Але спочатку дівчина вирішила забігти у квітковий магазин, повз який пробігала щодня.

Десь із місяць тому побачила на вітрині оголошення «Потрібен продавець». Саме тоді й вирішила позбутися своєї паперової рутини й присвятити себе тому, чого просить душа.

На звук «Музики вітру» до Зосі вийшов невисокий, на

♦ «Скільки себе пам'ятаю, мене вабило Світло. У воді, у склі, в сонячних рефлексах, у змінах стану неба. Мав блиск очей і сяйво роси, зорянє небо і полум'я свічки. Зачаровувало Світло української народної пісні, мови, народного строю. У ранньому дитинстві я побачила Світло книги. І книги – то моя любов назважди. Тоді ж я відчула Світло ікони, Світло молитви, Світло віри. Пошук Світла в людині – це шлях довжиною в усе мое життя. В кожній людині, яку б я не зустріла.

♦ Назва цій виставці була придумана років три тому, але тепер, у часі війни, вона здобула новий зміст... Роботи, представлені на ній, – це напрацювання останніх чотирьох років. Основна частина – натюрморти, міські пейзажі, портрети, квіткові композиції. З початком активної фази війни тема цінності людського життя, особливо дитячого, стала провідною у моїй творчості», – розповідає художниця.

♦ З неймовірною вдячністю й теплотою пані Олена згадує трьох унікальних митців-акварелістів, її яскравих маяків, світло котрих супроводжувало майстриню протягом цих

перший погляд непоказаний, чоловік і щиро усміхнувся.

– Гарного і вдалого дня! Можу вам чимось допомогти?
– Хотіла поспілкуватися із власником щодо роботи.
– Тоді це до мене, – чоловік простяг руку для знайомства. – Юрій Орел.

Дівчина розсміялася, потисла міцну руку Юрія і пояснила свою реакцію:

– Не зважайте, просто прізвище у вас цікаве.
– Та нормальне прізвище! – зінівся чоловік. Але за мить віджартувався: – А те, що орел такий малий зростом, то, як кажуть, хворів у дитинстві.

– Та гарне у вас прізвище, неочікувано просто, бо мое – Горобець, – додала Зося, – то у нас такий з вами пташиний дует тут намалюється.

Тепер уже сміяється Й Юрій. Дівчина йому сподобалася. Навіть більше – якось так гармонійно впісалася відразу в атмосферу його крамнички, ніби була невід'ємною її частинкою. Приходили й інші претендентки, але ця рудоволоса дівчина поза конкуренцією. Поки він розглядав її та рахував смішні веснянки на

I світло переможе!

Ці прекрасні картини можна побачити у виставковій залі бібліотеки № 8 до 28 листопада. Під промовистою назвою «У пошуках світла» свої акварелі пропонує на наш суд білоцерківська художниця ОЛЕНА ЯРОСЕВИЧ. Це її дебютна персональна виставка. Але скільки в ній зрілих, з любов'ю вилеканих, вистражданих думок і почуттів! Як резонують деякі картини з часом, який ми всі переживаємо, і якими «лікувальними» чарами наділені інші – світлі, прозорі, сповнені тепла й надії!

релістів України Ігор Юрченко й голова спілки художників Запоріжжя, заслужений художник України, активна громадська і культурна діячка, волонтерка, педагог Ірина Греськ.

♦ Олена Яросевич подякувала всім, хто так чи інакше долучився до народження виставки її картин, зокрема нашим ЗСУ, воїнам Світла в цій війні з Темрювою, – за захист, можливість жити, навчати, творити!

♦ А ми дякуємо її за таку натхненну творчість, яка вже додає сили й віри нам, її землякам і поціноувачам.

на думці, що дівчина помала зачаровує його серце. – Пропоную ваш перший робочий день відсвяткувати в он тому затишному кафе навпроти! То як?

– Згода! А знаєш, – Зося і не помітила, як вони перейшли на «ти», – хризантема – це символ Сонця. Її ще називають осінньою трояндою...

Табличка на дверях повернулася на «Зачинено», а Юрко і Зося рушили на каву. За розмовами просиділи до вечора. Цікаво й тепло було обом. Юрко напросився провести дівчину додому.

Осінній вечір спонукав до відвітості. «Дивина, – подумав про себе чоловік, слухаючи щебетання руденького Горобчика, – ніколи не думав, що ось так можна захопитися з першого погляду!» Зося розповідала, що все життя мріяла працювати з квітами, а ще про дім, де б можна було вирощувати їх і продавати, і щоб дітлахи бігали там босоніж зеленою травою, а квіти – щоб від ранньої весни і до пізньої осені змінювали килим подвір'я.

– I знаєш, що найдивніше? – Зося зупинилася просто посеред вулиці. – Мені ніхто в житті не дарував квітів... Не беремо до уваги подарунки на дні народження від колег... Кажу про квіти, які б говорили про почуття... Ніхто й ніколи не дарував... Розуміш?

Юркові зовсім не хотілося, щоб дівчина засмучувалася, не хотілося її взагалі відпускати, але час того вимагав.

– У тебе ще все буде, повір, – дружньо обійняв Зосю. – Завтра о дев'ятій чекатиму на тебе. На добрані!

Зося довго не могла заснути. Спочатку вислуховувала істерики мами про свою безвідповідальність і необдуманий крок, потім думала про Юрка. Смішний він, але чудовий! Потім уявляла завтрашній робочий день, поки сон не зморив.

Уперше прокинулася не від будильника, а від вхідного дзвінка. Чула, як мама пішла відчинити. «Дивно, хто це може бути в таку рані?»

За декілька хвилин мама навশинки зайшла в її кімнату. Приміщення враз наповнив гіркуватий аромат із легким квітковим відтінком. Зося розплющила очі. Поряд із ліжком стояв величезний кошик розкішних хризантем.

Мама розгублено розвела руками:

– Ось... Принесли тобі. Там ще є, глянь!

На долоню випала листівочка зі словами «Королеві хризантем», яка поселила в моєму серці надію». Зося притисла папірець до вуст. Усе тільки починається, що вона твердознала. І недаремно вона так прагнула змін – найчастіше вони трапляються саме тоді, коли вони конче потрібні.

Анжела ЛЕВЧЕНКО

Сайт Sincopika	П'ятниця, 11.11	Субота, 12.11	Неділя, 13.11	Понеділок, 14.11	Вівторок, 15.11	Середа, 16.11	Четвер, 17.11
Синкопіка	ніч +7 день +11	ніч +6 день +12	ніч +8 день +11	ніч +5 день +8	ніч +2 день +6	ніч -1 день +4	ніч -2 день +5

Життя – це вчена, тікай. Р. І. Час.